

CULTURA I ESPECTACLES

40 Miquel Barceló i la 'Dívina Comèdia'

43 La 'Carmen' de Vicente Aranda

Ferran Torrent novel·la la relació corrupta entre futbol i política

Jordi Capdevila
BARCELONA

Ferran Torrent s'atreveix a calar foc al mític camp de Mestalla a 'Espècies protegides' (Columna), segona entrega de la trilogia sobre la societat valenciana del canvi de mil·lenni i les seves corrupteles.

L'incendi de l'estadi del València és conseqüència de la frustració d'un home de confiança del president de l'equip per la negativa a ampliar l'estadi. El piròman creu que cremant el camp en faran un de molt més gran. Un negoci, en el fons. "Cada dia hi ha més personatges que aprofiten el futbol per ficar-se en la política", afirma Ferran Torrent, que posa com a exemple noms concrets: Berlusconi, Gil i Gil i Florentino Pérez. Això fa que l'escriptor cregui que "si un president del València fes del seu equip campió d'Europa, es podria presentar on volgués (Generalitat o ajuntament) amb possibilitats de guanyar".

Espècies protegides continua fent la radiografia de la societat valenciana que va començar Ferran Torrent amb *Societat limitada*. Si allà feia un retrat de les relacions perilloses entre els elits dels negocis, especialment els immobiliaris, amb la política, a *Espècies protegides* retrata les corrupteles del món del futbol pels interessos que es mouen al seu voltant. El personatge central torna a ser l'inefable Juan Lloris, que en l'anterior novel·la va intentar convertir-se en personatge polític sense aconseguir-ho. També hi podem trobar Júlia Alexandre, la veu que defensa els interessos dels conservadors; Francesc Petit, líder del Front, i Josep Maria Madrid, responsable de les finances socialistes. Aquests personatges ja coneguts se les hauran amb Celdoni Curull, agent català de

L'escriptor publica 'Espècies protegides', segon llibre de la seva trilogia sobre la València actual

Ferran Torrent retrata la nova elit política i econòmica valenciana a la seva darrera novel·la

JORDI GARCIA

la FIFA, i especialment amb Ndiane Bouba, el crac africà que ha de salvar el València.

Ferran Torrent té molt clar que la societat actual només es mou pels diners, "especialment en el futbol i en la política, però en el futbol encara més". Si quan escrivia la novel·la es pensava que podia anar massa lluny, "després del cas Tamayo

a Madrid, que ha obligat a repetir les eleccions, m'he adonat que per radical que sigues en els plantejaments que fas, sempre la realitat et supera".

Juan Lloris no respon a una persona en concret, sinó que és "una síntesi dels empresaris que existeixen al País Valencià". En la novel·la, Lloris pretén cobrar els 400 milions de pes-

setes que va donar per a la campanya d'un partit nacionalista valencià, fet lògic perquè "quan un personatge dona 400 milions segur que tard o d'hora cobra el favor".

Lloris, que és el fil conductor de la trilogia, ja cobra en la novel·la part del favor prestat. Però l'ha d'acabar de cobrar, encara que l'autor no sap com:

"No la tinc gens clara la tercera part de la trilogia. Però la dedicaré al món de la justícia, un gremi fonamental en què també hi ha corrupció. I sorprèn que puguin anar lligades justícia i corrupció".

L'escriptor té l'esperança que les coses canviïn al País Valencià, perquè "no hi ha mal que duri 100 anys". Creu que no és el PP qui guanya, sinó "el demèrit del PSOE". I tot això passa perquè la societat valenciana "és molt manipulable, no té una societat civil forta i no està ideologitzada". Amb aquest panorama, "qualsevol Berlusconi, un Zaplana, pot triomfar".

També té esperances pel que fa a la llengua: "En el franquisme érem un cadàver i ara som un moribund. Però els valencians necessitem una Catalunya forta, ja que si encara podem viure en català és perquè tenim Catalunya al costat".

14.000 exemplars al País Valencià

► De *Societat limitada*, el primer volum de la trilogia, Ferran Torrent n'ha venut 60.000 exemplars en poc més d'un any, un autèntic *best seller* en català. Però del que està més content és dels 14.000 exemplars que n'ha venut al País Valencià, una xifra que considerava inassolible fins fa poc. "Dels meus primers llibres en venia set o vuit mil en el mateix temps". Torrent ressalta que ell va per lliure: "No tinc colla en el món de la literatura". Però també vol deixar

això clar: "Per mi, cada novel·la que començo és nova, i quan l'escric la vaig a suar".

Pel que fa a la polèmica desfermada a Catalunya sobre la funció de la crítica, Torrent creu que "és estèril" perquè "no té cap sentit defensar una literatura d'idees enfront d'altres literatures, com la urbana. Crec que totes les novel·les aporten idees". En qualsevol cas, a Torrent li agrada la polèmica perquè això vol dir "que es parla de literatura".